

= 255 =

Ο ΕΡΧΟΜΟΣ
 ΤΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΡΩΤΟΥ
 ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ
 ΚΑΙ
Ο ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ
 ΣΤΙΧΟΙ
 ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΑΡΚΟΡΑ.

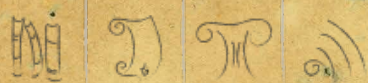

L' ARRIVÉE.
 DE
GEORGES PREMIER
 A CORCYRE
 ET
L' HYMNE ROYAL
 VERS
 DE
GERASIMO MARCORAN.

ΚΕΡΚΥΡΑ,
 Τυπογραφείον Η ΙΟΝΙΑ
 Αδελφών Κάων.

1864.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ο ΕΡΧΟΜΟΣ

L' ARRIVÉE

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Ο ΕΡΧΟΜΟΣ
ΤΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΡΩΤΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ.

Εἶδες ποτὲ, μὲ ἀπόκρυφῃ
Τῆς φαντασίας λαμπάδα,
Μία γῆ, ᾗ τὰ πλούσια κάλλη της,
Καμάρι τοῦ Θεοῦ;
Πατῶντας τὴν Ἑλλάδα,
Θὰ εὐρέθηκες αὐτοῦ.

Τ' ὠραῖο νησι, ᾗ ποῦ ζέμακτρα,
Μὲ τὴ χαρὰ τ' ἀνθρώπου,
Χίλια σοῦ στέλνει ἀρώματα
᾿Σ τῆς αὔρας τὴν πνοή,
Τοῦ μαγεμμένου τόπου
Δὲν εἶναι ἀδέξια γῆ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

184441
(B12441)

L' ARRIVÉE
DE
GEORGES PREMIER
A CORCYRE.

Vis-tu jamais, au mystérieux flambeau de l'imagination, une terre belle et riche entre toutes, la bien-aimée de Dieu?.....En abordant sur le sol de la Grèce, cette terre, tu l'as trouvée.

La belle île, aux mille parfums, qu'elle t'envoie sur l'aile des vents avec nos cris de joie, ne dépare point cette région enchantée.

Ὁ Βασιλιά! δὲν ἔβλεπε
Ἡ ἀθώα καρδιά σου πέρα
Ἐν' ἀκρογιάλι ἀγνώριστο,
Ὅλο εὐωδία καὶ φῶς;
Ἰδὲς το τέτοια ἡμέρα
Ἐς τὰ βλέμματά σου ὑπρός!

Αἰμπεὶ τὸ κύμα, δλόχαρο
Φιλεῖ τὴν ἄκρη ἐκείνη,
Ἦοῦ πάει τὰ πρῶτα χνάρια σου
Μὲ ἀγάπη νὰ δεχτῆ·
Ῥόδα πολλὰ καὶ κρίνοι
Βγαίνουν ὡστὸσο ἐκεῖ.

Ἄν ἀμμουδιαὶς ἀνθίζουνε
Καὶ βράχει δλόγουρά σου,
Ἐς τὸ νοῦ τ' ἀνθρώπου γέροντας
Τὰ μάτια τῆς ψυχῆς,
Ἀπὸ χαρὰ φαντάσου
Τί Ἀπρίλι θε νὰ ἰδῆς!

Χαῖρε, ἀκριθέ! Ἐάν ἄγγελος,
Ἦώχει ἔς τὴ γῆ νὰ φέρη
Ὅσα ὁ Θεὸς τοῦ ἡρόσταξε
Μηνύματα ἰλαρά,
Ἐπάτησες τὰ μέρη,
Ἦοῦ σ' ἔκραζαν θερμά.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

O Roi! ton jeune cœur ne découvrirait-il pas de
loin un haut rivage inconnu, tout embaumé, tout
lumière?.....Ce rivage, tu le vois en ce jour, il est
devant tes yeux.

La mer brille et toute joyeuse baise la rive qui
va recevoir tes premiers pas : les lys et les roses
y naissent en foule à ton approche.

Mais si autour de toi les sables et les rochers
se couvrent de fleurs, pénètre des yeux de l'âme
dans l'esprit de l'habitant, et vois quel printemps
d'allégresse y fait éclore ta présence!

Salut, Prince chéri! comme un ange que Dieu
a chargé de porter à la terre de joyeuses annon-
ces, tu arrives aux lieux où tu étais ardemment
désiré.

Μὲ θάρβος ἀναιχτόκαρδο,
Ἐν τῇ δευτέρῃ πατρίδα
Κάμμια δὲ φέρνεις δύναμι
Ἀλλόφυλου στρατοῦ
Εἶναι ἴδική σου ἀσπίδα
Ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ

Ἐν τὸν ἐρχομὸ σου ἀγροίκησε
Πῶς ξάφνου ἐδῶ ἀναβρύζει,
Καὶ γύρω, ἀπὸ ταῖς ὠμορφαῖς
Τοῦ τόπου ἀκρογιαλιᾶς,
Τὰ πάντα πλημμυρίζει
Μὲ ἀκράτηταις φωναῖς!

Μὲ τέτοια ὄρμη χαρούμενη,
Ἐν τῇ μία μεριά, ἔς τὴν ἄλλη,
Ἀθῶα πουλιὰ, ποῦ ἴμαργωσε
Τὸ δάκρυ τῆς νυκτός,
Μόλις ἡ αὐγὴ προβάλῃ,
Ἵμνολογοῦν τὸ φῶς.

Νὰ ἰδῇ καθένας χαίρεται
Τὴν ἐθνική του ἰδέα,
Ποῦ σάρκα ἐπήρε, κ' ἔκαμα
Εἰκόνατης ἀγνῆ
Μίαν ὄψι τόσο νέα,
Καὶ τόσο ἀγγελική.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Tu es venu dans ta seconde patrie avec confiance, le cœur ouvert, n' y amenant aucune force étrangère: ton bouclier, c'est l'amour de ton peuple.

Vois-le cet amour, à ton arrivée, éclater ici en soudains transports, et de ces beaux rivages déborder au loin, inonder tous les lieux d'irrésistibles acclamations!

Tels sont les élans de joie qui jaillissent de toutes parts au matin, lorsque les innocents oiseaux, transis par les pleurs de la nuit, saluent la naissante aurore et chantent leur hymne à la lumière.

Chacun de nous est ravi en voyant son Idée Nationale qui a pris corps et nous offre sa pure image sous des traits si jeunes, si angéliques.

Ἐάν τὴν Ἐλπίδα ἡ νεότης σου
Λάμπει γι' αὐτοὺς, ποῦ τώρα
Εἰς τὴ χρυσῆ τους βρίσκονται
Τῆς ἡλικίας αὐγῆς,
Καὶ ἔμπρός τους ῥοδοφόρα
Ξανοίγουν τὴ ζωή.

Ἀλλ' ὅσοι γέροι ἐσκέθρωσαν
Ἀπ' τοῦ Καιροῦ τὰ τόξα,
Σὲ βλέπουν, καὶ δακρύζοντας
Μὲ θλίψη προνοσῶν
Ἐποῦ εἰς ὅλη σου τὴ δόξα
Δὲ θέλει αὐτοὶ σὲ ἰδοῦν.

Ἀπὸ ἕψηλά ἔς τὸ διάβα σου
Ὡραῖα κοράσια κλίνουν
Δακρυβολώντας ἄκοπα
Μὲ χέρια λυγερὰ,
Ὅπου ἔς τὰ φύλλα δίνουν
Μία ζένη χλωρασιά.

Δάφνη θὰ βγάλῃ ὁ δύσκολος
Βασιλικός σου δρόμος,
Ἐποῦ ἴλιγη ἔμπρός της βέβαια
Θὲ νὰ ἴναι ἡ σημερινή
Ἄς βασιλέψῃ ὁ Νόμος,
Καὶ θὰ φυτρώσῃ αὐτή.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Brillante comme l'Espérance est ta jeunesse
pour ceux qui se trouvent au matin doré de la vie :
un avenir semé de roses s'ouvre devant eux.

Mais les vieillards, courbés sous le poids des
années, qui te contemplant aujourd' hui, versent
des larmes de regret, pressentant qu'ils ne pour-
ront te voir dans toute ta gloire.

Du haut de nos demeures, de belles jeunes fil-
les, penchées vers toi, jettent, jettent sans cesse
des lauriers sur ton passage ; leurs mains charman-
tes semblent donner à ces feuilles une fraîcheur
de plus.

Les lauriers ! ils ne manqueront pas à ton ar-
due carrière royale, et tous ceux d' aujourd' hui
ne sont rien, au prix de ceux qui t'attendent : que
la Loi règne, et le laurier verdira.

Ποιὸς ἔξει, ἀπὸ τὰ πράσινα
Κλαριά της ἀποκάτου,
Μὴν ἔβγῃ μὲ τὸν ἕμνο σου
Τοῦ Πίνδου μία φωνή,
Ἐπὶ δύναμι θανάτου
Δὲ θέλει φοβηθῆ!

Μὲ τόση τέχνη ἂν ἔσπεργε
Νὰ μὲ προικίσῃ ἡ μοῖρα,
Ὅση κρυφὴ ἀναγάλλιασι
Ἐπὶ τὰ στήθη μου ἀγροικῶ,
Τοῦ Δημοδόκου ἡ λύρα
Θὰ ἤχοῦσε τώρα ἐδῶ.

Ἄλλ' ὄχι, ἐμὲ δὲ θὰ ἴδωσαν
Ἐπὶ τὴν ἔρημην Τρωάδα
Ν' ἀναζητᾶω τὸν Ἡρώα
Τοῦ νέου μου τραγουδιοῦ.
Ἡ ἀναστημένη Ἑλλάδα
Μοῦ ἐμάγεψε τὸ νοῦ.

ὦ! πόσα, ὦ! πόσα ν' ἄκουες
Ἔργα λαμπρὰ καὶ νέα
Τὰ Παλληκάρια ἐκάμανε
Γιὰ τὴ γλυκειὰ τους γῆ,
Ὡσὰν τὸν Ὀδυσσεά
Θὰ ἐδάκρυζες καὶ Σὺ (1).

Et qui sait si, du milieu de ses belles tiges, il
ne sortira pas une voix sublime, chantant ton hymne
de gloire, une voix inspirée des Muses et de-
stinée à l'immortalité!

Si le destin eût daigné m'accorder autant de ta-
lent que je sens de joyeux transports au fond de
mon âme, c'est la lyre de Démodocus qui réson-
nerait ici en ce moment.

Mais non, ce n'est point dans la déserte Troa-
de que j'irais chercher un héros pour mes nou-
veaux chants: la Grèce ressuscitée a ravi mon
esprit.

Oh! combien, combien de nouveaux et brillants
exploits ont accomplis les Palicares pour leur douce
patrie! si tu en entendais le récit, tu pleurerait
toi aussi, comme jadis pleura Ulysse. (1)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΠΟΥ

— Χαίρε, — τὸ νοῦ σου θά' ληγῆς, —
Χαίρε, ἀκριβὴ Πατρίδα!
Ἰδική μου ἄς ᾔναι ἡ δόξα σου,
Οἱ πόνοι σου, ἡ χαρὰς,
Κάθε μεγάλη ἐλπίδα,
Ἰποῦ ἀναύει τὰς καρδιάς! —

Ἰλλὴν τώρα — ᾧ ναί! — τὸν ἔσκιο σου,
Βασιλικὸ κλωνάρι,
Ἰς ξαναγύρουν ἄφοβα
Ἰτὴ Τέχναις, ποῦ ἀγαποῦν
Βαλμένο τὸ θηκάρι
Τὸ ξίφος νὰ θωροῦν.

Τριγύρω ἡ φύσι δειχνοντας
Λαμπρά, περίσσια κάλλι,
Ἰπὸ τὰς ἀγναῖς ἀγκάλας της
Μὲ πόθο ἀκαρτερεῖ
Γραφίδα θεῖα νὰ βγάλῃ
Μία δεύτερη ζωή.

Τρέμει, ἀν ἰδῆς, πατόκορφα
Ἰξ ακουστὴ Πεντέλη,
Ἰτὴ ἀκούει καινούριον Ἰόλυμπο
Ἰς τὰ σπλάχνα της βαθυά
Νὰ ἐξέλθῃ ὁ Ἰρήγας θέλει
Μὲ τέχνα του πολλά.

Salut! dirais-tu en toi-même, salut, chère patrie! que ta gloire soit ma gloire, je l'adopte avec tes douleurs et tes joies, avec tous les grands espoirs qui embrasent les cœurs!

Mais aujourd' hui..... oh! oui..... que les arts abrités sous ton feuillage, royale jeune plante, refleurissent en paix! les arts, qui aiment à voir l'épée mise dans le fourreau.

La nature, qui offre en tous lieux mille beautés sublimes, réclame un pinceau divin, qui vienne leur donner une seconde vie, puisée dans son sein vierge encore.

Vois le fameux Pentélique tressaillir du sommet à la base, en sentant tout un Olympe nouveau se mouvoir dans ses vastes flancs: c'est Rigas qui veut en sortir, et ses nombreux enfants avec lui.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Ἡ Μοῦσα κλαίει, γυρῶντας
Τραγοῦδι, ὡσάν ἐκεῖνο
Ἴπου τῆς Ζακύνθου ἐδόξασε
Τὸ πρόσχαρο νησί. (2)
Ὡς πότε τέτοιο θρῆνο
Θ' ἀκολουθήσῃ αὐτή;

Τοῦ Μελωδοῦ τῆς Κέρκυρας

Ἡ μαγικὴ ἄρμονία
Ἐς τὴν αὔρα ἠχάει, ἴσά νά 'λεγε,
Ἴπῶχει τ' ἴραϊο γοργά
Νά ξαναἰδῇ τὰ θεία,
Φτωχά του γονικά.

Ὅλαις μαζῇ ἔς τὸν ἴσιον σου

Βασιλικὸ κλωνάρι,
Ἄς ξαναγύρουν ἄφοβα
Ἢ Τέχναις, ἴπου ἀγαποῦν
Βαλμένο ἔς τὸ θηκάρι
Τὸ ξίφος νά θεωροῦν.

Μίσος, ἐργὴ κατὰκαρδα

Ἄς θησαυρίσουν ὄλοι,

Γιὰ τὸν καιρὸ, ἴπου ἡ βάρβαρη

Ψευδόπιστη φυλὴ

Τῆς γῆς τὸ περιβόλι

Θ' ἀφήσῃ, θά χαθῇ.

Les Muses pleurent, demandant un hymne pa-
reil à celui qui a illustré la gracieuse Zacynthe :
combien de temps encore devra durer leur plain-
te ? (2)

Du mélodieux fils de Corcyre la magique har-
monie retentit dans les airs, et semble annoncer
que le Beau va bientôt revivre dans son divin
mais pauvre sol natal.

Que tous les arts à la fois abrités sous ton
feuillage, royale jeune plante, refleurissent en paix!
les arts, qui aiment à voir l'épée mise dans le four-
reau.

Mais que tout Grec amasse au fond du cœur
un trésor de haine et de colère, pour le jour où le
barbare mécréant devra disparaître à jamais du
jardin de la terre.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ὁ Μέγας, ποῦ καταίβαινε, (3)

Πολέμου ἀστροπελέκι,
Ἐς τὰ βορεινά σου κύματα,
Χτυπώντας τὸν ἐχθρὸν,
Κρυφὰ σὲ παραστέκει,
Μὲ βλέμμα φλογερό.

Ἐάν τί χαρὰ τὸ Πνεῦμα του
Μὲ μίας θὰ συνεπάρη,
Τὴν ὥρα, ποῦ ξετρέχοντας
Τὰ τούρκικα πανιά,
Ἐς τὸν κάμπο τοῦ Κανάρη
Θὰ ὀρμήσης τολμηρά!

Ὅταν μακρὸς ἀντίλαλος
Πολέμου ὀλεθροφόρου,
Ἀπὸ τῆ μαύρην Ἠπειρο
Καὶ Θεσσαλία, χυθῆ
Ἐς τὴν ἄκρη τοῦ Βοσπόρου,
Ἐς τοῦ πόθου μας τὴ γῆ!

Ὦ! πότε, πότε, αὐξάνοντας
Τ' Ἀγαρηνοῦ τὸν τρόμο,
Θεὸ νά ἔγῃ ὀλόρθο Φάντασμα,
Μὲ σκῆπτρο καὶ σπαθί,
Τὸ νέο του κληρονόμο
Νὰ προσκαλέσῃ ἐκεῖ!

Près de toi se tient, invisible, l'œil en feu, ce grand homme, ce foudre de guerre, qui parcourrait vos mers boréales, abattant partout ses ennemis. (3)

Quelle soudaine joie saisira son Ombre, le jour où, toi aussi, pourchassant les vaisseaux turcs, tu bondiras avec audace sur les champs de bataille de Canaris!

Lorsqu'un long cri de guerre, d'une guerre exterminatrice, jaillira de la malheureuse Epire, de la Thessalie, et, partout répété, courra jusqu'au bout du Bosphore, au lieu de nos plus ardentes aspirations!

Oh! quand verra-t-on, là, pour combler l'épouvante du Musulman, quand verra-t-on surgir un grand fantôme, le sceptre et le glaive à la main, appelant à soi son jeune héritier!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Τώρα σιγάει.— Ἵ τὸν ἴσκιό σου,

Βασιλικὸ κλωνάρι,

Ἄς ζαναγύρουν ἄφοβα

Ἢ Τέχναις, ἵ ποῦ ἀγαποῦν

Βαλμένο ἴ τὸ θηκάρι

Τὸ ξίφος νὰ θωροῦν.

Συχνὰ ἴ τὰ μέρη νὰ ἴρχεσαι,

ἵ Ποῦ, σύμβολον εἰρήνης,

Παντοῦ τὸ πλούσιό φαίνεται

Κλαρὶ τῆς Ἀθηνᾶς

Μὴ θλίβεσαι ἀν ἀφῆνης

Τὸν τόπο τῆς Θεᾶς.

Τὴν ὥρα ἵ ποῦ ἵ πρωτόσχίζες

Τἵ ὠραίου νησιοῦ τὸ κύμα,

Φωνὴ θὰ σοῦ ἵ πε ἀντίμακρα,

Συρμένη ἀπἵ τὸ γιαλό

—Στάσου! θὰ ἵδῆς τὸ μνημα

Τοῦ Κυβερνήτη ἐδῶ! —

Σύρε γοργὰ καὶ ἀσπάσου το

ἵ Σὰ θεῖο προσκυνητάρι

ἵ Πῆς τῆς Ἑλλάδας τἵ ὄνομα,

Καὶ ἀπὸ βαθυὰ θἵ ἀκοῦς

Τὸ θαυμαστὸ λιθάρι

Νὰ ἵ χολογάῃ χερσμούς.

Mais à présent il se tait.....Que les arts abrités
sous ton feuillage, royale jeune plante, reflouris-
sent en paix! les arts, qui aiment à voir l' épée
mise dans le fourreau.

Reviens souvent dans cette île, où fleurit par-
tout, symbole de paix, le riche don de Minerve, et
ne regrette pas de quitter le séjour de la Déesse.

Lorsque ton vaisseau fendait les ondes qui bai-
gnent l'île charmante, une voix, partie du rivage,
a dû te crier: arrête! — cette terre renferme la
tombe du Président.

Vas-y, embrasse ce marbre comme un saint au-
tel, prononce le nom de la Grèce, et tu entendas
la pierre merveilleuse murmurer des oracles.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Με σέβας τότε ἀπλώνοντας
Τ' ἀγνό σου χέρι ἀπάνω,
Ὁρκίσου, ὡς νά ᾿χες μάρτυρα
Τὸν ἔνδοξο Νεκρό·
— Θά ζήσω, θά πεθάνω
᾿Σάν Ἕλληνας κ' ἐγώ! —

Alors, étends avec respect ton innocente main
sur la tombe, et prenant à témoin l'illustre mort,
jure, en disant : « Et moi aussi, je veux vivre et
mourir en Grec ».

ΣΗΜΕΙΩΣΕΣ.

(1) Ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Γήκετο δάκρυ δ' ἔδενερ ὑπὸ βλεφάροισι παρείας.
(Ὀδ. Θ. 521.)

(2) Ἐφανερώσα ξίστερα τὴν ἰδέα μου, οὔτε ξέρος
ἠμπορεῖ ν' ἀμφιβάλλῃ, ὅτι τούτη ἡ στροφή ἀναφέρεται
εἰς τὸν Ὑμνογράφο τῆς Ἐλευθερίας Σολωμῶ, καὶ ἡ ἀ-
κόλουθη εἰς τὸν ἔξοχο συμπολίτη μας Νικόλαο Χ.
Μάρτσαρο.

(3) Χριστιανὸς Δ', περίφημος γιὰ τὰ ναυτικά του
ἀνδραγαθήματα. Ἔρα ἐθνικὸν τραγοῦδι τῆς Δαρίας, ὅ-
που μνημονεῖται μίαν ἀπὸ τῶν ναυμαχίας του, εἶναι
ἐκεῖ τόσο δημοτικὸν, ὅσο τὸ *God Save the King* εἰς
τὴν Ἀγγλίαν.

Ἰδὲς τὴν Συλλογὴν τοῦ Σ. Μαρμιέ, - *Chants populaires
du Nord.*

NOTES.

(1) Ainsi chanta le divin poète : mais Ulysse était
ému, et son visage était baigné de larmes.
(Ὀδ. Θ. 521.)

(2) Si j'ai bien exprimé mon idée, il est évident,
même à un étranger, que cette strophe désigne Solo-
mos, l'auteur de l'Hymne à la liberté, et la suivante
notre célèbre concitoyen Nicolas C. Manzaros.

(3) Christiern IV, célèbre par ses exploits mariti-
mes. Un chant national, qui rappelle une de ses ba-
tailles navales, est aussi populaire en Danemark que
le « *God save the King* » en Angleterre.
V. X. Marmier, *Chants populaires du Nord.*

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ο ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΜΕΛΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ

ΑΠΟ ΤΩΝ

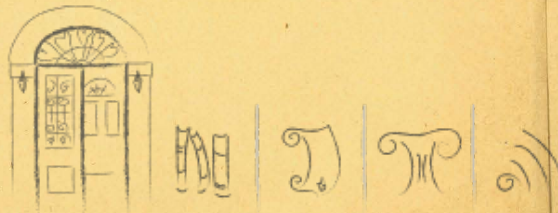
ΙΗΣΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΝ Χ. ΜΑΝΤΣΑΡΟ.

L' HYMNE ROYAL.

MIS EN MUSIQUE

PAR

LE CHEVALIER NICOLAS C. MANZARO

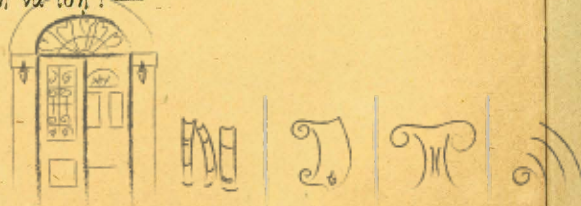

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ο ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

Κατὰ τ' ἄστρα, ἔς τὸ θρόνον τοῦ Ἰψίστου
Τῆς Ἑλλάδας τὸ τέκνον ἀσιγούσῃ
Τ' ἀναμμένα φτερὰ τῆς ψυχῆς του,
Καί, ἔς τὴν φλόγα τοῦ πόθου του, ἄς πῆ·
— Ὁ καλὸς Βασιληὰς μου νὰ ζήσῃ,
Τὴν Ἑλλάδα μεγάλη νὰ ἰδῇ! —

Ἐὰν ἀχνὴ πρωτοφαίνεται ἡ ἡμέρα,
Ἐὰν ὁ ἥλιος χρυσόνη τῆ Δύσει,
Ἄς πετᾷ ἔς τὸν ἀμέτρητον αἰθέρα
Ἐνας ἦχος, μία μόνη φωνή·
— Ὁ καλὸς Βασιληὰς μου νὰ ζήσῃ,
Τὴν Ἑλλάδα μεγάλη νὰ ἰδῇ! —

L' HYMNE ROYAL.

Que les fils de la Grèce dirigent le vol enflam-
mé de leurs âmes, à travers les astres, jusqu' au
trône du Très-Haut, et qu'ils s'écrient dans les
transports de leur amour :

Longue vie à notre bon Roi ! Puisse-t-il voir la
Grèce et grande et glorieuse !

Depuis les premières clartés de l'Aurore, jusqu'
aux derniers rayons qui dorent l'Occident, qu'une
seule voix, un seul cri remplisse l'immensité des
airs !

Longue vie à notre bon Roi ! Puisse-t-il voir la
Grèce et grande et glorieuse !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Ἄν ἡ Ἐλπίδα κἀνένα ποτῆρι
Μυστικά καὶ τοῦ σκλάβου γεμίση,
Ἐς τὸ φτωχὸ τοῦ ἔθνικὸ πανηγύρι,
Μὲ χερὰ χαμηλόφωνα, ἄς ᾄπῃ
— Ὁ καλὸς Βασιλιάς μου νὰ ζήση,
Τὴν Ἑλλάδα μεγάλη νὰ ἰδῇ! —

Πλὴν εἰς ὅλα τὰ ἐλεύθερα μέρη
Δίχως φόβο τὸ ζήτω ἄς βροντήσῃ
Χλωμιάσμενο τοῦ Τούρκου τ' ἀστέρι
Ἄς ἀκούσῃ τὸν ἦχο νὰ ᾄπῃ
— Ὁ καλὸς Βασιλιάς μου νὰ ζήση,
Τὴν Ἑλλάδα μεγάλη νὰ ἰδῇ! —

Si l'Espérance remplit en secret la coupe de
l'esclave, qui chôme sa pauvre fête nationale, qu'
il dise tout bas avec joie :

Longue vie à notre bon Roi! Puisse-t-il voir la
Grèce et grande et glorieuse!

Mais, dans la Grèce libre, que partout retentis-
sent sans crainte les vivat, que du Turc l'astre
pâlissant entende l'écho répéter :

Longue vie à notre bon Roi! Puisse-t-il voir la
Grèce et grande et glorieuse!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α.Σ.2.Φ.6.0006

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ